

BREZ KOMENTARJA. Tribuna je v osmi številki prinesla v »satiričnem« članku Prepovedana pisma, ki ga je podpisal neki Satir, tudi naslednji odstavek o prvih treh številkah Sodobnosti:

»Nekoliko pustnega razpoloženja je prinesla mojemu ljubemu narodu tudi nova revija Sodobnost, ki je izredno debela, kot najdebelejša svinja, so je pa same kosti in ima masla izredno malo. Objavlja pisma nekega gospoda nekemu drugemu gospodu, kako je ta prvi gospod čir na želodcu imel ali nekaj podobnega — to, moraš priznati, je izredno pustno zabavno. Neki gospod prav tako objavlja garnituro tuljenja, vzdihanja in besednega ropotanja in ta glasbeno pesniška kombinacija se baje imenuje rapsodija. Razen tega objavljajo tehtne prispevke stari veterani naše literature, nakar jaz resnično mislim, da bi morali po izidu te Sodobnosti ukiniti društvo književnikov ali pa apelirati na SZDL, da postavi še en novi uredniški odbor. Te lepo pozdravlja tvoj votlo sodobni sin — Satir.«

Naj ta zapisek ostane brez komentarja, zgolj kot dokument svojevrstno vulgarnega duha in terminologije, ki jima je odstopil prostor list slovenskih študentov v navadnem letu 1965.

Ur.

PISMA UREDNIKU

Tovariš urednik,

v Odmevih z ekrana 64 (Sodobnost, št. 1—3) sporoča Filip Kalan, da gre v mojem primeru »(milo rečeno) — za absurdnost naše gledališke kritike«, ker da sem s svojima recenzijama Pomladi 71 in Kreatur (predstav v Drami in Mestnem gledališču) avtor »birokratskih predlogov o ukinitvi Bojana Stupice in odpravi Bratka Krefta«, pri vsem tem pa gre tudi še za »sumljivi podtekst osega tega pisanja, ki se po administrativni upokojitvi administrativno ustanovljenih Perspektiv širi zadnji čas po gledališkem kotičku študentskega lista Tribuna, odkoder prehaja polagoma tudi v druge predele našega tiska, tako celo v Naše razglede —«.

Prispevek Filipa Kalana je bil konec lanskega leta objavljen že na Kulturni panorami ljubljanske televizije. Ker pa je prek televizije težje ugovarjati, mi dovolite, da ob ponovni objavi Kalanovega spisa priobčim dobesedni citat tistih dveh odstavkov iz svojih recenzij, ki po prepričanju Filipa Kalana zahtevata ukinitve Bojana Stupice in odpravo Bratka Krefta in ki ju Filip Kalan tudi sam — pa ne dovolj objektivno in točno — citira, ter s tem onemogočim morebitne nadaljnje potvorbe v to smer.

Pomlad 71 (Tribuna, 14. oktobra 1964)

»... Adamova je režiral in insceniral gost iz Beograda ing. arh. Bojan Stupica. Njegovo ime nam je bilo sinonim za gledališko svežino, vitalnost in idejno neuklonjivost. B. Stupica nam je bil zgled polnega, neodtujenega in avtonomnega gledališčenika, ki natanko vé, kje je perspektiva resnično modernega gledališča. Z režijo Adamova je režiser sam razbil mit svojega gledališkega koncepta: koncepta kot ideje in nje realizacije, in nas sam prepričal, da nujnost njegove gledališke prisotnosti v Ljubljani le ni tako neuklonljiva, kakor se je dozdevala